

Arrest

nr. 152 012 van 8 september 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IX DE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart de nationaliteit van Guinee-Bissau te hebben, op 7 september 2015 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot terugdrijving van 29 augustus 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 september 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Z. CHIHAOUI die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat I. FLORIO, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij bood zich op 29 augustus 2015 aan bij de grenspolitie van de nationale luchthaven te Zaventem, komende met een vlucht vanuit Banjul (Gambia) met bestemming Genève.

Op 29 augustus 2015 nam de verwerende partij een beslissing tot terudrijving; Dit is de thans bestreden beslissing.

2. Betreffende de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, §1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet, slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. De wettelijke bepaling

Artikel 39/82, §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of teruggedrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid”.

2.2.2. De toepassing van de wettelijke bepaling

In casu bevindt de verzoekende partij zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 van de vreemdelingenwet. Het wordt niet betwist dat de verzoekende partij het voorwerp uitmaakt van een verwijderingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is. De onderhavige vordering werd ingediend binnen de 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing waartegen zij gericht is en werd aldus tijdig ingediend. Dit wordt ook niet betwist door de verwerende partij. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig het voormelde artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder “middel” wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Wanneer op basis van de uiteenzetting van de middelen, het voor ieder weldenkend mens zonder meer duidelijk is, dat de verzoekende partij een schending van een dergelijke bepaling van het EVRM heeft willen aanvoeren, mag het niet nauwkeurig of verkeerd vermelden door de verzoekende partij van de door haar geschonden geachte verdragsbepaling geen drempel zijn voor de Raad om niet over te gaan tot een beoordeling van de verdedigbare grief.

Ten einde in overeenstemming te zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM, is de Raad in het raam van de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid gehouden tot een onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief op grond waarvan redenen bestaan om te geloven in een risico van behandeling die ingaat tegen een van de rechten gewaarborgd door het EVRM, zonder dat dit evenwel tot een positief resultaat moet leiden. De draagwijdte van de verplichting dat artikel 13 van het EVRM op de Staat doet wegen, varieert volgens de aard van de grief van de verzoekende partij (cf. EHRM 21 januari 2011, M.S.S./België en Griekenland, §§ 289 en 293; EHRM 5 februari 2002, Čonka/ België, § 75).

De verzoekende partij moet in het verzoekschrift een verdedigbare grief aanvoeren, hetgeen inhoudt dat zij op aannemelijke wijze kan aanvoeren dat zij geschaad is in één van haar rechten gewaarborgd door het EVRM (vaste rechtspraak EHRM: zie bv. EHRM 25 maart 1983, Silver en cons./Verenigd Koninkrijk, § 113).

Het onderzoek van het ernstig karakter van een middel kenmerkt zich in schorsingszaken door het *prima facie* karakter ervan. Dit *prima facie* onderzoek van de door de verzoekende partij aangevoerde verdedigbare grief afgeleid uit de schending van een recht gewaarborgd in het EVRM, moet, zoals gesteld, verzoenbaar zijn met de eis van daadwerkelijkheid van een beroep in de zin van artikel 13 van het EVRM en inzonderheid met de vereiste tot onafhankelijk en zo nauwkeurig mogelijk onderzoek van elke verdedigbare grief. Dit houdt in dat, indien de Raad bij dit onderzoek op het eerste gezicht vaststelt dat er redenen voorhanden zijn om aan te nemen dat deze grief ernstig is of dat er minstens twijfels zijn over het ernstig karakter ervan, hij in deze stand van het geding het aangevoerde middel als ernstig beschouwt. Immers, de schade die de Raad toebrengt door in de fase van het kort geding een middel niet ernstig te bevinden dat achteraf, in de definitieve fase van het proces toch gegrond blijkt te zijn, is groter dan de schade die hij berokkent in het tegenovergestelde geval. In het eerste geval kan het moeilijk te herstellen ernstig nadeel zich voltrokken hebben, in het tweede geval zal ten hoogste voor een beperkte periode de bestreden beslissing zonder reden geschorst zijn.

De Raad doet overeenkomstig artikel 39/82, §4, vierde lid, van de Vreemdelingenwet een zorgvuldig en nauwgezet onderzoek van alle bewijsstukken die hem worden voorgelegd, en inzonderheid die welke van dien aard zijn dat daaruit blijkt dat er redenen zijn om te geloven dat de uitvoering van de bestreden beslissing de verzoeker zou blootstellen aan het risico te worden onderworpen aan de schending van de grondrechten van de mens ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. Ter terechtzitting voert de verzoekende partij aan dat haar rechten van verdediging werden geschonden daar na nazicht van het administratief dossier blijkt dat het proces-verbaal waarop de verwerende partij zich baseert zich niet in het administratief dossier bevindt.

De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing wordt verwezen naar een dossier nr HV.55.FW.111010/15. Het is de Raad niet duidelijk wat er bedoeld wordt met dit dossiernummer. Het voorgelegde administratief dossier bevat geen proces-verbaal met betrekking tot de aan verzoekende partij ten laste gelegde feiten. Uit het administratief dossier kan op geen enkele wijze worden geverifieerd welke vervalsingen er aan het reisdocument werden aangebracht. Evenmin blijkt uit het administratief dossier wat het dossiernummer dat vermeld wordt op de bestreden beslissing inhoudt.

Ter zitting verwijst de raadvrouw van verwerende partij naar het administratief verslag vreemdelingencontrole. De Raad stelt vast dat het administratief dossier slechts meldingen maakt van vervalsingen aan het paspoort zonder te preciseren waaruit de vervalsingen bestaan. Dit verslag bevat geen enkele verwijzing naar een PV of dossiernummer waarvan melding wordt gemaakt in de bestreden beslissing. Het standpunt in de bestreden beslissing dat de vastgestelde vervalsing aan het

reisdocument bestaat uit een fotoverwisseling, een valse verlenging van het paspoort en valse stempels, vindt geen steun in enig bewijskrachtig stuk in het administratief dossier.

Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen stelt dat wanneer een stuk waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing niet opgenomen is in de bestreden beslissing zelf en niet wordt bijgevoegd, het volstaat om in het kort de inhoud van dit stuk te vermelden zonder dat het nodig is dit in extenso over te nemen, kan de Raad dit standpunt volgen. Evenwel betekent zulks niet dat het stuk waarop de verwerende partij zich baseert dan niet in het administratief dossier aanwezig dient te zijn.

Door zich aldus te baseren op informatie die niet bij het administratief dossier werd gevoegd is het voor de Raad onmogelijk zijn wettigheidscontrole uit te voeren.

Bijkomend voert de verzoekende partij aan de bestreden beslissing verkeerdelijk motiveert dat haar Portugese verblijfstitel op een frauduleuze wijze werd verkregen. Ze stipt aan dat haar Portugese verblijfstitel niet op basis van het paspoort werd verkregen, waaraan volgens de verwerende partij vervalsingen werd vastgesteld, doch wel op grond van haar paspoort dat geldig was tot 2011. Zij meent hierin een schending van de motiveringsplicht te ontwaren.

Ter terechtzitting legt de verzoekende partij ten bewijze van haar verklaringen aan de federale politie dat zij haar Portugese verblijfskaart op officiële wijze heeft verkregen, haar (oud) paspoort neer dat zoals zij verklaart heeft geldig was tot 2011. Ze duidt op de binnenkomststempels aangebracht door de Belgische grensinspectie en stelt dat er nooit vervalsingen aan dit paspoort werden vastgesteld. Ze benadrukt dat de verblijfskaart op grond van dit oude paspoort werd verkregen en dat dus geenszins kan gesteld worden dat de verblijfskaart voor Portugal frauduleus verkregen is.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat de verblijfskaart waarnaar verwezen wordt in de bestreden beslissing werd uitgereikt in 2011. Het is prima facie mogelijk dat de bedoelde verblijfskaart werd uitgereikt op grond van het paspoort dat door de verzoekende partij ter terechtzitting werd neergelegd. Hoe dan ook is het niet duidelijk op grond van welk onderzoek de verwerende partij tot de conclusie komt dat het verblijfsdocument voor Portugal frauduleus verkregen werd. In de bestreden beslissing wordt enkel gemotiveerd "verblijfsdocument Portugal nr. (...), vervalsing: frauduleus verkregen".

Waar de verwerende partij in haar nota met opmerkingen aanhaalt dat de verzoekende partij onderweg was naar Genève en hier geen enkele uitleg over verschaft en ook geen uitleg kon verschaffen aan de grenspolitie over haar verblijf in Portugal en de grenspolitie eveneens vaststelde dat zij geen Portugees spreekt terwijl dit de officiële taal is van Guinee-Bissau, alsook dat zij pas in haar verzoekschrift verklaart een gezinshereniging in functie van haar vader te hebben verkregen, stelt de Raad vast dat zulks een a posteriori motivering is.

Prima facie lijkt de motivering van de bestreden beslissing niet afdoende.

Een schending van de motiveringsplicht kan prima facie worden aangenomen.

Het eerste middel is in de aangegeven mate ernstig.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel

2.4.1. Over de interpretatie van deze wettelijke voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Wat de vereiste betreft dat een moeilijk te herstellen ernstig nadeel dient te worden aangetoond, mag de verzoekende partij zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden. Ze dient integendeel zeer concrete gegevens aan te voeren waaruit blijkt dat zij persoonlijk een moeilijk te herstellen ernstig nadeel ondergaat of kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn om met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen ernstig nadeel voorhanden is en het

moet voor verwerende partij mogelijk zijn om zich tegen de door verzoekende partij aangehaalde feiten en argumenten te verdedigen.

Verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat zij ondergaat of kan ondergaan, hetgeen concreet betekent dat zij aanduidingen moet geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel.

Er dient evenwel te worden opgemerkt dat een summiere uiteenzetting kan worden geacht in overeenstemming te zijn met de bepalingen van artikel 39/82, §2, eerste lid van de vreemdelingenwet en van artikel 32, 2° van het PR RvV, indien het moeilijk te herstellen ernstig nadeel evident is, dat wil zeggen wanneer geen redelijk denkend mens het kan betwisten en dus ook, wanneer de verwerende partij, wier recht op tegenspraak de voormelde wets- en verordeningsbepalingen mede beogen te vrijwaren, onmiddellijk inziet om welk nadeel het gaat en zij wat dat betreft de uiteenzetting van de verzoekende partij kan beantwoorden (cf. RvS 1 december 1992, nr. 41.247). Dit geldt des te meer indien de toepassing van deze vereiste op een overdreven restrictieve of formalistische wijze tot gevolg zou hebben dat de verzoekende partij, in hoofde van wie de Raad in deze stand van het geding *prima facie* een verdedigbare grief gegrond op het EVRM heeft vastgesteld, niet het op grond van artikel 13 van het EVRM vereiste passende herstel kan verkrijgen.

De voorwaarde inzake het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is ten slotte conform artikel 39/82, §2, eerste lid, van de Vreemdelingenwet vervuld indien een ernstig middel werd aangevoerd gesteund op de grondrechten van de mens, in het bijzonder de rechten ten aanzien waarvan geen afwijking mogelijk is uit hoofde van artikel 15, tweede lid, van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.(artikelen 2,3,4, eerste lid en 7 van het EVRM).

2.4.2. De beoordeling van deze voorwaarde

2.4.2.1. De verzoekende partij stipt aan dat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel bestaat uit de vrijheidsberoving, de illegale teruggrijving naar een land waarvoor zij niet over de nodige documenten beschikt en de onmogelijkheid om haar vader in Portugal te vervoegen, alsook de inbreuk op haar gezinsleven in Portugal.

In tegenstelling tot wat de verwerende partij stelt kan niet zonder meer worden vastgesteld dat de verblijfskaart voor Portugal frauduleus werd verkregen. Uit de bespreking van de middel is gebleken dat de verwerende partij geen enkel onderzoek heeft verricht naar de wijze waarop deze verblijfskaart werd verkregen, zodat de verwerende partij ook niet zonder meer kan voorhouden dat er geen inbreuk wordt gepleegd op het gezinsleven van de verzoekende partij. De verblijfskaart vermeldt dat een verblijf werd verkregen als familielid van een burger van de Europese Unie. Uit dergelijke verblijfskaart kan *prima facie* een gezinsleven worden afgeleid. In die zin wordt door de verzoekende partij op een voldoende wijze een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aangetoond.

Aan de derde cumulatieve voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is derhalve voldaan.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden onderzocht.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging tot teruggrijping van 29 augustus 2015, wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht september tweeduizend vijftien door:

mevr. J. CAMU,

Wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DE BONDT,

Toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.DE BONDT

J. CAMU